

Vokiečių kariuomenė jau veržiasi pro Stalino liniją

Šiaurės fronto dalyje pralaužtos tvirtovių pozicijos. Nuo liepos 2 iki 5 dienos vėl paimta 142.000 belaisvių. Bolševikai smarkiai sumušti ir Besarabijos fronte

Iš Vyriausiosios Flurerio būstinės. Vyriausioji karo vadovybė praneša: karo veiksmams Rytų fronte planingai vykdomi toliau.

Kovoje prieš Didžiąją Britaniją pereita naktį vokiečių lėktuvai, stipriomis jėgomis ir gerai įžiūrint žemę, bombardavo karinius Southamptono uosto įrengimus. Tiksliai pataikius didžiojo kalibro bomboms ir išmetus tūkstančius padegamųjų bombų, sandėlių patalynės, dokų įrengimose ir apripinimo įmonėse buvo sukelta daug didelių gaisrų. Toliau sėkmingai buvo pulta Portsmoutho ir Margates uostų įrengimais. Į du didelius prekinius laivus į rytus nuo Margates buvo numesta bomba. Naktį į liepos 7 d. stiprus vokiečių lėktuvų dalinys puolė britų laivyno punktą Aleksandrijoje. Bombomis buvo pataikyta į plaukiojantį krana ir kitus karinės reikmės turinius uosto ir miesto įrengimus. Buvo sukelta didelių gaisrų. Vakar dieną britų lėktuvams bandžius pasiekti La Manche krantą, jūrų artilerija numušė vieną britų lėktuvą, o vokiečių lėktuvai oro kovoje numušė 11, savųjų netekė tik 2 lėktuvus.

Priešas pereita naktį įvairiose vakarų Vokietijos vietose numetė sprogdomųjų ir padegamųjų bombų. Civilinių gyventojų tarpe yra užmušti ir sužeisti. Daugiausia Koelno ir Muensterio gyvenamiesiems kvartalams padaryta didelių nuostolių. Šiame puolime, o taip pat ir perėtos nakties puolime Calais apylinkėse buvo numušta 16 britų lėktuvų, iš jų 13 numušė naktiniai naikintuvai, ir zeminė artilerija, o 3 numušė karo laivai.

Savo drąsa kovoje ypatingai pasižymėjo tankų pulko vadas pulkininkas Rothenburgas, šaulių motociklistų bataljono vadas majoras von Steinkelleris, žvalgy dalies vadas, vyresnis leitenantas Schenkeli, pionierių bataljono vyr. leitenantas Ponathas ir leitenantas Kremersas, šarvuotųjų naikintuvų dalies leitenantas Kroegeris, pėstininkų pulko leitenantas Zumppe. Ypatinga drąsa kovoje dėl vieno tilto per Bereziną taip pat pasižymėjo zeminės dalies kapitonas Lauberis ir vyresnis leitenantas Boehme.

BERLYNAS. VII-8. ELTA. DNB patyrė, kad vokiečių kariuomenės daliniai

vakar pralaužė sovietų tvirtovių pozicijas šiaurinėje fronto dalyje. Per atakias, 15 valandų užtrukusias kautynes, buvo paimta daug belaisvių.

Tarp jų yra rinkinių karinių aziatų dalinių, kurie gynėsi tvir-

tai ir klasingai. Tačiau vokiečių smogiamieji kariuomenės daliniai per atakinius susikrovimus iš arti nugalėjo iki kraštutinumo komisarų pakurstytus bolševikus.

BERLYNAS. VII-8. ELTA. DNB praneša, kad besivejant vokiečiams besitraukiančius sovietų kariuomenės dalinius, nuo liepos 2 d. iki liepos 5 d. į vokiečių rankas pateko 142.216 belaisvių. Tarp gausaus grobio ginklais ir aprangos reikmenimis yra 584 tankai, daug šarvutinių traukinių ir 550 patrankų.

BERLYNAS. VII-8. ELTA. DNB agentūrai pranešama, kad liepos 7 dieną vokiečių pionierių daliniai

vėl puolė eile stiprių Stalino linijos sustvirtinimų, kurie įrengti pagal naujausius karo technikos reikalavimus. Dideli, masyvi, iš betono padaryti sustvirtinimai buvo taip gerai pritaikyti aplinkai, kad juos galima pastebėti vos už kelių metrų. Visi tų sustvirtinimų įguly mėginimai sulaukyti vokiečių puolimą, panaudojant greitai šaudančias 2,5 cm patrankas, nepavyko dėl pūkias vokiečių pionierių tarpusavio susiklausymo ir bendro veikimo. Tuo tarpu kai viena dalis pionierių apšaudė sustvirtinimus iš artilerijos pabūklų, kiti pionieriai, tose patrankų ugnies dengiami, prisilinko prie sustvirtinimų ir pašalinę įgulas, žaibo greitumu sumedami sprogtamąją medžiagą į sustvirtinimų šaunaruosius langelius.

BERLYNAS. VII-8. ELTA. Vokiečių ir rumunų kariuomenės daliniai, sekmadienį, kaip DNB praneša,

pralaužė atkaklių bolševikų priešinimąsi Besarabijos fronte. Drąsiai smūgiu bolševikai buvo išmušti iš daugelių priešinimosi lizdų ir apkasų ir buvo nublokšti iki Dnestro.

Cia buvo paimta daug belaisvių ir didelis karo grobis.

BERLYNAS. VII-8. ELTA. Vadovaujant generolui Antonescu, vokiečių rumunų kariuomenė liepos 7 d. toliau puolė sovietų linijas prie žemutinio Dnestro ir po smarkių mūšių išstūmė bolševikus iš prijungtos prie Sovietų Sąjungos Besarabijos. Generolo Antonescaus vadovaujama kariuomenė, pasiekusi Dnestro žemupį, atžygiavo iki senosios Rumunijos sienos.

BERLYNAS. VII-8. ELTA. Per kovas pietinėje rytų fronto dalyje vokiečių pėstininkai liepos 6 ir 7 dienomis rado į žemę įkastus bolševikų kulkosvaidininkus. Sovietų kareiviai iki pečių buvo užkasti duobėse. Tik jų rankos

buvo laisvos, kad galėtų šaudyti. Jie priešinosi iki paskutinio šovinio. Kai kurie iš jų, paimti į nelaisvę ir vokiečių kareivių iškasti, papasakojo, kad jų politiniai komisarai juos privertė iškasti duobę ir į ją įšokti. Po to komisarai patys duobę vėl užkasė ir įsąkę priploti aplink juos žemę rankiniais grūstuvais. Tuo būdu kulkosvaidininkai buvo verčiami priešintis iki mirties.

HELSINKIS. VII-8. ELTA. Oficialiai pranešama, kad bombarduojant pirmadienio rytą Helsinkio gyvenamuosius kvartalus, buvo užmušti keturi civiliniai vventojai ir sužeistas 21.

HELSINKIS. VII-8. ELTA. Iš oficialių suomių sluoksnių pranešama, kad pirmadienį anksti rytą sovietų lėktuvai, slėpdamiesi už debesų, iš naujo bombardavo Kotką. Per šį bombardavimą buvo sugriautas vienas mūrinis gyvenamas namas ir apie 60 medinių namų, kurių didesnė dalis buvo darbininkų gyvenamieji namai. Tą pačią dieną buvo numestos bombos į Kirkkonummi, Saerkisalmį ir Pieliso ežero bei Valkalos apylinkes. Tačiau nuostolių nebuvo padaryta. Vėl buvo sunaikintas vienas prieš parašutinkinių dalinys. Suomų karo aviacija numušė keturius sovietų lėktuvus.

Nugalėti Vokietiją, panaudojant Amerikos jūrų karo pajėgas, tuo tarpu neįmanoma

Tokia yra J.A.V. karo laivyno techninių sluoksnių nuomonė

VAŠINGTONAS. VII. 8. ELTA. Dėl Amerikos karo laivyno ministerio Knoxo reikalavimo, kad Jungtinių Valstijų laivynas tuojau prisidėtų prie kovos prieš Vokietiją, laikraštis „Washington Post“ patyrė iš karo laivyno techninių sluoksnių, kad

nugalėti Vokietiją, panaudojant Amerikos jūrų karo pajėgas, tuo tarpu nėra įmanomas dalykas.

1917 metais buvęs panaudotas visas Jungtinių Valstijų laivynas ir jis galėjęs drauge su Anglijos, Fran-

cūzijos ir Italijos laivynais operuoti iš Europos bazių. Be to, tuomet Vokietija neturėjusi oro ginklo. Šiandien Jungtinių Valstijų laivynas, juo labiau, kad didelė jo dalis esanti vis dar priarišta Ramiajame vandenyne, negalės, kaip to reikalauja Knoxas, apvalyti Atlantą nuo vokiečių povandeninių laivų, lėktuvų ir prekybos naikintųjų. Neį jė būtų galima panaudoti tam reikalui visą Jungtinių Valstijų laivyną, be pranašumo ore ties Europos kontinento Atlanto vandenyno pakraščiu tai esą neįmanoma. Kitas

uždavinys tačiau esąs dar aktualesnis, būtent —

kaip išgelbėti Angliją nuo greitoties pražūties.

Tai esą, visai įmanoma, išplečiant dabartinį patrulavimą ties Atlantu toliau į rytus ir leidžiant patruliniams laivams šaudyti į vokiečių karines pajėgas. Veikiant kartu ir Anglijos ir Amerikos laivynams, galima būtų net vėl suorganizuoti gerai veikiančią konvojų sistemą. Jungtinių Valstijų laivynui reikalingos, žinoma, lėktuvų bazės Brazilijoje ar bent lėktuvnešiai.

Bolševikai žvėriškai žudo vokiečių belaisvius ir sužeistuosius karius

Tokių atsitikimų jau suregistruota labai daug

BERLYNAS. VII-8. ELTA. Kaip DNB iš kompetentingų sluoksnių patyrė, pranešimai apie gyvulišką elgesį ir vokiečių sužeistųjų ir karo belaisvių žudymus auga kasdien ir kas valandą. Ypatingai sunkus tarptautinės teisės laužymo atsitikimas sovietų kare prieš vokiečių karines pajėgas yra nužudymas trijų karo belaisvių Gorochowe. Kada birželio 25 d. po atkaklių kovų miestą paėmė vokiečių kareiviai, miesto tarybų namuose, kuriuose posėdžiavo arties raudonieji viršininkai, ir kuris dar prieš kelias dienas buvo vienos rusų divizijos

būstinė, rastas baisus radinys. Viename nedideliame pastato kambaryje didžiulame kraujo klase gulėjo keturi vokiečių kareiviai, kuriuos sovietai buvo paėmę į nelaisvę.

Šie vokiečių kareiviai, kaip rodo šūvių žymės sienose, buvo nušauti visai iš arti. Trys vokiečių kareiviai, vyresnysis puskarininkis Schwanas, grandiniai Babatzas ir ir Merkerle buvo negyvi, o ketvirtasis puskarininkis rastas su sunkia žaيدا galvoje. Jį bolševikai palaikė negyvu. Jo žodžiais, keturi vokiečių kareiviai su automobiliu buvo vokiečių iš pasalių užpulti ir paimti į nelaisvę. Kai pavakare prasidėjo vokiečių puolimas ir frontas pradėjo artėti prie miesto, pasirodė bolševikų karininkas su keturiomis raudonarmėčiais ir įsakė beginklius vokiečių kareivius iššaudyti. Tuoj po žudynių sovietų kareiviai skubiai pabėgo iš miesto. Tame pačiame Gorochowo mieste prieš atėinant vokiečių kariuomenę.

Įvyko daug baisių beginklių sužeistųjų vokiečių karių, patekusių į sovietų nelaisvę, žudynių.

Taip pat čia buvo patekę į sovietų nelaisvę dešimt sunkiai sužeistųjų vokiečių šaulių, su kuriais kareiviai buvo elgiamasi korektiškai. Bet vos tik vokiečių puolimas pradėjo grėsti miestui, bolševikų karininkai įsakė belaisvius iššaudyti.

Nepaisydami jų žaidų ir silpnumo, sovietų karininkai liepė stačiai šaudyti į beginklius belaisvių grupę.

Tik vienas puskarininkis Rettmanas su sužeista koja galėjo išsigelbėti ir padėjo vokiečių kariuomenėi rasti savo draugas. Apie kitą gyvuliškumą įvykį praneša vokiečių pulko gydytojas Dr.

Kriegeris. Sovietų kareiviai iš pasalių nužudė 38 sužeistuosius vokiečių kareivius, kurie prie vienos užfrontės ambulatorijos laukė savo transporto.

Kaip tik tuo metu juos puolė išskaldyti sovietų kareivių dalinys ir gyvuliškai sužeistuosius išžudė. Vokiečių kareiviai buvo taip sužaloti, kad jų negalima pažinti.

I Londono atvyko sovietų karinė misija

SUSIRINKUSI STOTY MINIA REKĖ INTERNACIONALĄ

AMSTERDAMAS. VII. 9. ELTA. „Idomiomis“ vadina Roiteris tas scenas, kurios šiandien įvyko, sutinkant sovietų misiją vienoje Londono stotyje. Kaip agentūra praneša, stotyje susirinko didelė žmonių minia, kurioje buvo daug moterų ir vaikų. Minia dainavo „rusiškas“ dainas, ir kai tik pasirodė traukinys, užtraukė internacionalą. Agentūra toliau praneša, kad, be sovietų pasiuntinybės narių, misijos pasveikinti atvyko viceadmirolas Philippsas, generolas leitenantas Pownallis ir aviacijos viceamiras Bottomley.

STOCKHOLMAS. VII. 8. ELTA. Reuteris praneša, kad į Didžiąją Britaniją siunčiamajai sovietų karinei misijai vadovauja sovietų kariuomenės generalinio štabo viršininkas pavaduotojas generolas majoras Golikovas. Misijos nariai yra kontradmirolas Karlomovas iš karo laivyno generalinio štabo ir sovietų karo aviacijos techniškiųjų dalinių atstovai.

Smarki oro kova viršum Juodųjų jūrų

Per pusvalandį buvo numušta 18 sovietų lėktuvų

BERLYNAS. VII. 8. ELTA. Liepos 6 d. prie Juodosios jūros pakraščio įvyko smarkios oro kautynės. Vienas sovietų kovos lėktuvų junginys plėčiū frontu mėgino prisilartinti prie vieno Rumunijos uosto. Laiku paklė vokiečių naikintuvai išskaldė bolševikų junginį ir ėmė jį persekioti. Šio persekiojimo metu vienas jaunas leitenantas, valdęs „Messerschmitt“ lėktuvą, turėjo nepaprastą laimę. Jis pasivijo besitraukiančius bolševikų lėktuvus ir puolė užpakalyje skridusią grandį. Priskridęs visai arti, jis iš savo lėktuvo ginklų atidengė naikinamą ugnį. Tuoj pataikė į vieną „Martino“ tipo bombonešį, pramušė jo kuro rezervuarą ir padegė lėktuvą. Taip pat buvo pataikyta į kitus du to pat tipo bombonešius. Iš karto užsidegė trys

mašinės ir pradėjo kristi. Degdami lėktuvai įkrito į vandenį, ir virš vandens dar kurį laiką plaukiojo degančio lėktuvo skysto kuro liepsnos. Tada vokiečių naikintuvas atsigręžė į kitus tris sovietų lėktuvus ir perkirto jiems kelią. Veltui sovietų lėktuvai mėgino saulės spinduliuose išsisukti iš puoliančiojo vokiečių lėktuvo šūvių. „Messerschmitt“ pabūklai vėl šovė iš visų vamzdžių. Kiti trys „Martino“ tipo bombonešiai užsidegė ir nukrito. Tuo pat metu kiti vokiečių kovos grupės lėktuvai iš viso numušė 11 „Martino“ tipo bombonešių. Tuo būdu per pusvalandį iš 18 sovietų lėktuvų 17 buvo visiškai sunaikinti.

BERLYNAS. VII. 8. ELTA. 22 sovietų lėktuvams mėginant fronto pietų rytų dalyje pulti vieną vokiečių artilerijos poziciją, 20

iš jų vokiečių naikintuvų buvo numušti anksčiau, negu suskubo numesti bombų. Abu priversti pasitraukti bolševikų lėktuvai, padarę platų vingį, iš naujo prisitartin prie priešakinį vokiečių linijų. Kadangi visi kariuomenės daliniai jų puolimą atrėmė, jie puolimo taikiniu pasirinko vieną vokiečių perrišamąją vietą. Nors palapinės ir transporto priemonės buvo aiškiai paženklintos stambiais raudonojo kryžiaus ženklais, abu bolševikų lakūnai, žemai skrisdami, numetė savo bombas, kurios nukrito netoli perrišamoms įrengtos palapinės. Kai sovietų bombonešiai rengėsi antrą kartą pulti, prisitartin vienas vokiečių naikintuvas, kuris bolševikų lėktuvus išvijo už priešakinį vokiečių liniją ir virš sovietų pozicijų abu lėktuvus numušė.

Amerika dar okupuosianti Dakarą, Azorų ir Kapverdo salas

Islandijos okupavimo atgarsiai J. A. Valstybėse

NEW YORKAS. VII. 9. ELTA. Demokratų senatorius Wheeleris, kuris praėjusį ketvirtadienį numatė Islandijos okupavimą, vakar pareiškė, jog netrukus Jungtinės Valstybės okupuos Dakarą, Azorų ir Kapverdo salas.

New Yorkas. VII. 8. ELTA. Jungtinių Valstybių spauda svarsto galimas Islandijos okupavimo iš Jungtinių Valstybių kariuomenės pusės pasekmes. Didieji laikraščiai, ypačingai jų Vašingtono korespondentai, praneša apie šitų prezidento Rooseveltto priemonių atgarsius Jungtinių Valstybių sostinės autoritetinguose politiniuose sluoksniuose.

„New York Times“ korespondentas praneša, jog kongreso sluoksniuose tikinama, kad ši priemonė nesiekia įtraukti Jungtines Valstybes atvirai dalyvauti kare.

„New York Herald Tribune“ Vašingtono korespondentas

Islandijos okupavimo laiko svarbiausia Jungtinių Valstybių karine akcija nuo karo pradžios.

Korespondentas nurodo, kad Rooseveltas tą priemonę įtraukęs Islandiją ir Vakarų pusrutulį, tuo tarpu jis per spaudos konferencijas kalbėdavo, kad Islandija nepriklauso Vakarų pusrutului. Senatoriai ir atstovai tuo įtėmė spėlioti dėl prezidento Rooseveltto rašto kongresui žodžių reikšmės, kur jis sako apie tai, kad laivynas turi imtis visų reikalingų priemonių užtikrinti ryšiams tarp Islandijos ir Jungtinių Valstybių. Kongreso sluoksniuose taip pat svarstomos galimos pasekmės to faktui, kad Jungtinės Valstybės tik 700 mylių atstume nuo Anglijos turi savo kariuomenę.

Kaip Japonija žiūri į Amerikos kariuomenės išlaipinimą Islandijoje

SANCHAJUS. VII. 8. ELTA. Atsakydamas į vieno Amerikos korespondento klausimą, kaip Japonija žiūri į Jungtinių Valstybių kariuomenės išlaipinimą Islandijoje, Japonijos kariuomenės nuomonės pareiškėjas pulkininkas leitenantas Akiyama pareiškė, kad

Jungtinės Valstybės šiuo savo žygiu labai pasistumdė į karą išsilaikymo kryptimi.

Į klausimą, ar Japonija mananti išlaipinti savo kariuomenę Olandų Indijoje, pulkininkas Akiyama tik atsakė, kad išlaipinimas Jungtinių Valstybių kariuomenės dalinių Islandijoje padarė tokį įspūdį, kokį, tur būt, padarytų Amerikoje japonų išlaipinimas Olandų Indijoje. Paklaustas, kodėl Japonija yra priešinga Jungtinių Valstybių ginklų Sovietų Sąjungai išsikrovimui Vladivostoke, Akiyama atsakė, kad tuo išsikrovimu Japonijai sudaroma sunki padėtis. Šiuo

Roosevelto pareiškimai spaudos konferencijoj

VASHINGTONAS. VII. 9. ELTA. Rooseveltas į spaudos konferencijoje jam pateiktą klausimą, ar jis tikrai turėjęs žinių, kad Vokietija rengiasi okupuoti Islandiją, pasakė negalįs į tai duoti kategorinio atsakymo ir pareiškė: kartais tenka veikti po to, kai įėjini į kito padėtį ir apgalvoji, ką darytum, būdamas kito vietoje. Į kitą spaudos atstovų klausimą dėl Azorų salų, Rooseveltas atsakė negalįs nieko pranešauti. Į klausimą, ar Grenlandijoje esą Jungtinių Valstybių kariuomenės, Rooseveltas nesutiko atsakyti, nurodydamas, kad tai krašto apsaugos tema, kurią jis negalįs kalbėti.

Po to prezidentui buvo nurodyta, kad dar prieš keletą mėnesių jis tvirtinęs, jog Islandija „nepriklauso“ prie Vakarų pusrutulio“. Rooseveltas atsakė, šypsodamasis: jo nuomonė, kas priklauso prie kurio pusrutulio, visuomet pareinanti nuo to, su ko

Vašingtonas. VII. 9. ELTA. Laikraštis „Daily News“ savo išanginiame pareiškia, kad Rooseveltto žygis iškelia du klausimus. Visų pirma, ar Islandija priklausanči prie Vakarų pusrutulio? Antra, ar Rooseveltas turėjęs konstitucinius įgaliojimus? Geografa, — rašo toliau laikraštis, — paprastai Islandiją skiria prie Rytų pusrutulio; pati Jungtinių Valstybių vyriausybė taip pat niekuomet nereikalavo sau Islandijos kaip gulinčios Vakarų pusrutulyje, o paskutinįjį mėnesį ji net priskyre Islandiją prie sričių, kurių neličia draudimas eksportuoti naftą. Antrasis klausimas esąs ginčytinas, nes, nors prezidento, kaip vyriausiojo karo vado, teisės ir nėra apribotos, vis dėlto tik kongresas teturįs teisę skelbti karą. Rooseveltas pažymėjęs savo žygį kaip „defenzinį“. Tenką laukti, kad jis nepaversias į ofensyvą be formalaus kongreso sutikimo.

Gen. Auchinleckas mano laimėti karą kitų rankomis

STOCKHOLMAS. VII. 8. ELTA. Angliu informacijų agentūra praneša iš Kairo, kad pirmadienį naujai paskirtasis vyriausiasis anglių karo pajėgų Artimuosiuose Rytuose vadas generolas Auchinleckas priėmė spaudos atstovus. Atsakydamas į atitinkamą paklausimą, jis pareiškė, jog karui laimėti asmeniškai jis laikas reikalinga, kad

būtų „panaudota ir Amerikos žmonių medžiaga“. — „norint karą laimėti tikrai, o ne pusiui“.

Jis visuomet buvęs tos nuomonės, pabrėžė Auchinleckas, kad karas turįs būti laimėtas Europoje ir, būtent, Vokietijos teritorijoje. Todėl, jo manymu, Amerikos žmonių medžiaga šiame kare esanti taip pat reikalinga, kaip ir praeisiam kare. Į kitą klausimą Auchinleckas pareiškė, kad jis pats Artimuosiuose Rytuose jaučiasis „gana saugiai“.

ginklų išikrovimui Vladivostoke, mano pareiškėjas, Tolimieji Rytai, galimas dalik, būtu įtraukti į karą. NORVEGU SPAUDOS NUOMONĖ Oslo. VII. 9. ELTA. Laikraštėje „Fritt Folk“, ryškum su Jungtinių Valstybių kariuomenės dalinių išlaipinimu Islandijoje, rašoma, kad prezidentas Rooseveltas, įsakydamas okupuoti senovinį šiaurės kraštą, numetė kaukę. Norvegijoje, nurodoma toliau laikraštyje, sukėlė didžiausią pastipkinimą žinia, kad prieš mažąją Islandiją Jungtinės Valstybės pavartojo prievartos priemones, kurios yra ne kas kita kaip paprastas plėšimas. Tokiu elgesiu dolerių krašto Imperializmas išsiveržė į seną šiaurės kultūros centrą, grėsdamas islandų tautiškumui. Vadinamąjį Rooseveltto „argumentavimą“ Oslo laikraštis vadina veidmainingumu, kuriuo Rooseveltas nori pasaulio viešajai opinijai berti smėlį į akis.

kuo geografu jis paskiausiai kalbėjėsis. Jis pavadė tiksliai nustatyti Vakarų pusrutulio sritį ir interesus sferą. Esą sričių, kurios neabejotinai priklausančios prie Vakarų pusrutulio, bet kurios strategiskai, vis dėlto, neturinčios jokios vertės. O iš kitos pusės, ne Vakarų pusrutulioje esą sričių, kaip tik turinčių didžiausios svarbos.

Toliesnėje spaudos konferencijoje elgoje Rooseveltas demontavo Londono pranešimus, kad jis norįs įsteigti komercinę oro susisiekimo liniją į Islandiją, tačiau nurodė, kad ten reguliariai skrisia Jungtinių Valstybių karo lėktuvai. Dėl diplomatinės atstovybės įsteigimo Islandijoje, Rooseveltas pareiškė, kad tam esą reikalinga, kad parlamentas padarytų du dalykus, vienas, patvirtintų pasiuntinio paskyrimą, antra, — pasiuntinybės biudžetą. Rooseveltui buvo dar pastatyti klausimai dėl generalinio štabo

NEW YORKAS. VII. 8. ELTA. Šios dienos spaudos konferencijoje Rooseveltto spaudos reikalams sekretorius Early'as buvo paklaustas dėl naujojo britų kariuomenės vado Artimuosiuose Rytuose Auchinlecko pareiškimo, kad Amerikos kariuomenė yra būtinai reikalinga laimėjimui. Early'as atsakė, kad Churchill'is iš Amerikos tereikalavo tiekti karo medžiagą ir kad, jo nuomone, generolas yra Churchillio valdiny.

Kaip buvo kankinami vokiečiai bolševikų kalėjimuose

BERLYNAS. VII. 8. ELTA. Jau sudarant pirmąją sutartį dėl vokiečių repatriavimo iš 1939 metų lapkričio mėnesį prie Sovietų Rusijos prijungtų buvusiųjų Lenkijos sričių, iš vokiečių pusės ypatinga reikėmė buvo skiriama sumų klauimui. Anomet, kaip matyti iš DNB turimų pranešimų, GPU kalėjimuose buvo 380 vokiečių tautybės asmenų. Tačiau, dėka nepašalintų pastangų iš vokiečių pusės, pavyko išlaisvinti tik 120 sumų. Visi kiti pasilikę jų beviltiškoje padėtyje, bolševikams mėginant šiauraisiais kankinimais juos išnaudoti savo tikslams. Taip vienas Stanislovo sunkių darbų kalėjime laikomas vokiečių tiltų statybos inžinierius, iš pradžių kelias savaites nedavęs jam maisto ir tuo būdu pakirtus jo fizinį atsparumą, išvirkštimalis buvo paveiktas duoti tam tikrus parodymus. Kiti vokiečiai kelias dienas ir naktis iš eilės buvo laikomi aklinioje kelių šimtų kvadrato stiprumo žviesoje, užkalti dėšėse, pripildytose kelių centimetrų storumo blakų sluoksniu, ir kitais būdais neįmanomais aprašyti kankinimai. Dauguma šių kankinimų neatlaikė arba išėjo iš proto.

Po to sutartys dėl vokiečių tautybės asmenų repatriacijos iš Baltijos, Besarabijos ir šiaurės Bukovinos iš vokiečių pusės buvo sudarytos taip, kad Sovietų Ru-

Vokietija karą su Anglija veda tokiu pat intensyvumu kaip ir anksčiau

BERLYNAS. VII. 9. ELTA. „Dienst aus Deutschland“ konstatuoja, kad karas su Didžiąja Britanija vedamas toliau, nežūrint įvykių Rytų karo lauke, ir kad, visų pirma, nė kiek nesulpnėjo vokiečių aviacijos ir laivyno pajėgų kova su britų tikimo keklais. Toliau korespondentas nurodo, kad viešojo Anglijos nuomone kitaip įsivaizdavo vokiečių karo su tarybų respublika padarinius. Anglų apsaudoje gausėja balsų, kurie reikalauja iš britų karinės vadovybės daugiau aktyvumo. Toliau laikraštis rašo: „Dėl reikiama nepasitenkinimo britų karo aviacija paskutinį laiką parodė didesnę veiklumą. Anglų aviacija, puldama vokiečių pozicijas prie Kanalo kranto ir puldama vokiečių miestus vakarinėje ir šiaurės vakarų Vokietijoje, iš vienos pusės, nori nuraminti viešąją savo krašto nuomonę, o iš antros — nori įrodyti savo naująją sąjungininkėlių sovietų valstybę, kad duotas pagalbos pažadas tikrai vykdomas. Ta proga Londone kalbama apie „karą dviem frontais“ ir apie britų „pagalbos ofensyvą“ naujosios santarvininkės Rytuose naudai. Dėl britų bombardavimų iš oro Vaka-

ry Europos fronte, kaip manoma vokiečių sluoksniuose, negali būti jokio abejojimo. Kiekvienai atveju Berlyne reikiama įsitikinimas, kad dabartinis anglių aviacijos veikimas ir jo padariniai nepašalins ligšiolinės britų aviacijos veiklos vokiečių britų oro kare, ir kad praktiškai vokiečių karinė pajėga tiek kariniu, tiek ūkiniu atžvilgiu pasilieka nepaliesta. Britų aviacijos mėginimai bombarduoti šiaurės Prancūzijos pajūrio zoną pasilikę be pasekmių ir dažniausiai pasibaigę dideliais užpuoliku nuostoliais. Kariniai tikslai, kaip kalbama Berlyno informuotose sluoksniuose, čia nebuvo pasiekti. Ir britų naktiniai Vokietijos vakarų ir šiaurės vakarų puolimai, nors ir padarė apgailėtinų nuostolių civilinių gyventojų tarpe, tačiau nei kariniu, nei ūkiniu atžvilgiu didelių nuostolių nepadarė. Pramonė ir amatai šiose srityse veikia normaliai. Todėl Berlyne šitiems bombardavimams didelės karinės reikšmės neskiriama. Kariniuose sluoksniuose jie vadinami „adatos dūriais“, priduriant, kad kaip tik vokiečių karinė vadovybė nustatys laiką primesti anglams vėl tikrą modernaus oro karo sąvoką.

Danijoj susekta komunistų teroristų organizacija

KOPENHAGA. VII. 8. ELTA. Iš kompetentingų sluoksnių pranešama, kad, užbaigus danų komunistų teroristų grupės bylą, dar bus ir toliau šiuo reikalu tardoma. Yra darinių, kad ši komunistų teroristų organizacija buvo daugiau išsiakojusi, negu ligi šiol patirta. Pasiakėjo, kad ir kitose šiaurės valstybėse turėta ryšių su šia danų komunistų teroristų organizacija. Vienas danų komunistas teroristas 1934 m. buvo pasijutęs į Kiniją įkurti Sanchajuje smulkę, kuri turėjo būti teroristų grupės bazė ir iš kurios turėjo būti organizuojama japonų laivų ir kitokių susisiekimo priemonių sprogdinimas tuo atveju, jei kiltų sovietų ir japonų karas. Vienas iš teisiųjų, kuris Kinijoje iš-

buvo 4 m., pristatydavo cigarečių dėželių užmaskuotas padegamąsias ir sprogstamąsias bombas. Kitas teisiųjų prisipažino, kad šiai komunistų teroristų organizacijai įsakymus gaudavo iš Maskvos ir iš ten buvo padengiamos visos išlaidos. Tas pats kaltinamasis, įvykdęs jau keletą sabotazo aktų, buvo gavęs nurodymą įstoti į danų socialdemokratų partiją tikslu kompromituoti ją tuo atveju, jei jo praskalkaltinai būtų iškelti aiškėn. Kitam kaltinamajam buvo pavesta organizuoti jūreivių streikų tuose laivuose, kurie turėjo plaukti į Sovietų Sąjungą priešingą valstybes, o jei būtų galimybė, šiuos laivus nuplaukinti į Sovietų Sąjungą.

Graikija pradės didelius atstatymo darbus

Atėnai. VII. 8. ELTA. Graikų spauda praneša apie didelius atstatymo darbus, kurie dabar suplanuoti karo veiksmams Graikijoje pasibaigus. Planas numato visą eilę kelių statybų, ūkių reguliavimų ir melioracijos darbų. Šiais darbais norima suteikti darbą neturintiems darbininkams. Plano numatytiems darbams bus paskirta apie 3 milijardai drachmų. Išplėtos kelių tinkla, pagerėta Graikijos gyventojų maisto aprūpinimo klausimas, nes dabar, nors ir esant šalyje pakankamai maisto, jis negalėjo būti racionaliai paskirstomas.

užsienių reikalų ministerijos Buenos Aires, Rio de Janeiro ir Vašingtone teikia savo diplomatiniams atstovams Limoje ir Quitoje nurodymų dėl tarpininkavimo. Manoma, kad prie tokios atstatymo prisidės ir į konfliktą suėjusių valstybių kaimynai — Čilė ir Kolumbija.

LONDONAS GRASINA UŽSIENY

GYVENANTIEMS ANGLAMS NEW YORKAS. VII. 9. ELTA. Associated Press praneša iš Londono, jog britų vyriausybė per vidaus reikalų viceministrį Peake išėjo užsieniuose gyvenančius anglus, kad jie neremtų šlies valstybių propagandos per radiją. Tame įspėjime Peake paminėjo ir „garsų rašytoją“, pabrėždamas, jog britų vyriausybė klausio visus užsienius dirfio siųstuvus, kad galėtų vėliau nubauti tuos anglus, kurie padeda prieštams.

BERLYNAS. VII. 8. E. Prie sunkių sužalojimų, kuriuos britų kovos laivas „Rodney“ gavo mūšyje su „Bismarcku“, dabar papildomai pranešama, kad buvo su naikinti du to laivo priešakiniai sunkieji bokštai. Be to, dabar nurodoma, kad laive buvo 208 užmušti ir 300 sužeisti.

KRONIKA

ŽEMĖS MOKESČIAUS REIKIA SUOKĖTI IKI LIEPOS 30 DIENOS

KAUNAS. VII. 9. ELTA. Žemės mokesčiai turi būti sumokėti iki liepos 30 dienos tokio dydžio, kokio buvo mokami prieš 1940 metų birželio 15 dieną.

ŽEMĖS ŪKIO RŪMAI VEIKIA

KAUNAS. VII. 8. ELTA. Žemės ūkio rūmai veikia bei tvarkosi gal įstatymus, galiojusius ligi 40 m. birželio 15 d.

PREKYBOS, PRAMONĖS IR AMATŲ RŪMAI VEIKIA

Laiškinioji Rūmų būstinė yra Kaune, naujuose Taupomųjų V. J. Laisvės al., prieš V. Teatrą, VI a.

GYVAS ŽURNALISTŲ PASITARIMAS

Vakar 18 val. Pienocentro rūmuose tradicinėje žurnalistų susirinkimo vietoje, po priverstinės metų attraukos, įvyko žurnalistų pasitarimas. J. Būtnas, J. Klimaitis, A. Mydis, M. Ilgūnas ir J. Žilbys palioti rūpinis žurnalistų reikalais. Pasitarimas buvo gyvas ir gausus.

TVARKOMAS NACIONALIZUOTAS TURTAS

KAUNAS. VII. 8. ELTA. Visi miestų burmistrų sudaro komisijas prižiūrėti paduoties ir paduodamiesiems skundams dėl neteisėtai nacionalizuotų namų ir kito nekilnojamo turto. Skundai dėl neteisėtai nacionalizuotų namų ir kito nekilnojamo turto paduodami vietos burmistro rūdų, kurių juos tuoj perduoda surengtoms komisijoms, o pastarosios valtę laikotarpį turi tuos skundus išspręsti.

Skunda teigiamai išsprendus, nacionalizuotą turtą tuoj grąžina jį teisėtiems savininkams.

VIVALDYBĖS TVARKO STATYBOS KONTORŲ TURTA

KAUNAS. VII. 8. ELTA. Buvusių miestų ir apskrčių vykdymo komitetų statybos remonto kontoros nuo 8 m. birželio mėn. 22 d. beveik visai. Kontorų turėta turta prima vietos savivaldybės. Visi kontoros tarnautojai, nerikalingi jo savivaldybės ir jų neperimti iš tarnybos atleidžiami.

OKIŲ VAGONŲ SU LAVONAIS

Pastelravus Raud. Kryžius dėl sklidusių gandų apie tariamą atžiuosius kelis vagonus su tremtinių lavonais paaiškėjo, kad tokių vagonų nėra ir būti negali, nes laivų vežimas vasarą, kaip ir metų kelių epidemija, o ir riedmenų metu naudojami, tik gyvųjų irvežimui.

Roosveltas padidino karo išplėtimo pavoju

JAPONIJA SUSIDOMĖJUSI ISLANDIJOS OKUPAVIMU

Tokio. VII. 9. ELTA. Japonijoje krepšiamas didžiausias dėmesys Jungtinių Valstybių Islandijos upavima. Domel agentūros žinios, kariniuose ir politiniuose moksluose konstatuojama, kad Anglijos Valstybės įsiveržė net į Islandiją tarp Anglijos ir Vokietijos karo veiksmų sritį. Laikštyje „Tokio Niši Niši“ rašoma, kad prezidentas Rooseveltas Islandijos okupavimu siekia įtraukti Jungtinių Valstybių gyventojus į karo, pastatydamas juos prieš įvykį faktą. Visiškai neaišku, kaip Islandija turi bendro su Vakarų JAV. Islandija yra, pirmausia, už tos sferos ribų ir, antra, vokiečių karo veiksmų zona. Vis dėlto, priešingai savo ankstesnėmis pareikškimams, paklauskite kuruos neturėjo būti pasisakyti Jungtinių Valstybių kare, omenės dalinių už Vakarų pus-

rutulio ribų. Rooseveltas dabartinio savo žygiu tik dar labiau padidino karo išplėtimo pavoju.

I PRANCŪZŲ LEGIONĄ UŽSIRAŠO TUKSTANČIAI SAVANORIAI

PARYŽIUS. VII. 8. ELTA. Laikraštyje „Paris Soir“ praneša, kad jau tūkstančiai savanorių užsirašė į prancūzų legioną kovai su bolševizmu.

HSINGKINGAS. VII. 9. E. Japonų ambasadoriaus Maskvoje Tatakavos žmona ir dar 31 Japonijos pilietis šį rytą su priešpaskutiniu Sibiro ekspresu atvažiavo į Sovietų Rusijos pasienio vietą Otporą. Traukinys kelias dienas vėlavo.

TANGERAS VII. 8. E. Visi Sovietų Rusijos kreditorai Prancūzų Maroko rytelyje, kaip pranešama iš Rabato, vykdamie prancūzų vyriausybės įsakymą, buvo blokuoti.

Grižta politiniai kaliniai ir išvežtieji

Raud. Kryžius gavo žinių, kad daugelis ketvirtąjo skyriaus politinių kalinių ir vežtųjų į SSSR yra Minske. Yra nemaža ir tokių, kurie nepasiekė Minsko. Tie išvežtieji daliniai yra išsisklaidę ir visais keliais stengiasi sugrįžti į savo gyvenamąsias vietas. Jiems visur didelę paramą teikia vokiečių kariuomenė. Raud. Kryžius šiuo metu siunčia mašinas ir kitokius būdais rūpinasi jų pargabenimu į Minsko.

Dėl bolševikų teroro aukų

Žiauriems bolševikams ištisus valdymo metus siautėjant, išžudyta daug politinių kalinių, kurie paslapčiomis užkasti įvairiose vietose. Be to, paskutinėmis dienomis išžudyta daug nekaltų civilinių gyventojų, kurie paskubomai palikti nužudymo vietose.

Raudonojo Kryžiaus Nukentėjusiems nuo karo Komitetas yra susirūpinęs surasti tokius užkastos lavonus, juos atpažinti ir tinkamai palaikyti.

Todėl Komitetas prašo visus gyventojus, žinančius užkastų lavonų vietas, bet kuriose Lietuvos srityse, tai skubiai pranešti apie tokias vietas Raudonojo Kr. Komitetui. Nuk. nuo karo šelpiti (Kaunas, Laisvės Alėja Nr. 20).

Tvarkomi sugriauti trobesiai

KAUNAS. VII. 8. ELTA. Lietuvos apskrčių ir miestų viršininkai ir burmistrai organizuoja miestuose ir miesteliuose sudarytą sugriautų trobesių likučių tvarkymą, renkant ir kaupiant akmenis, plytas, puspilytes, statybinių laužų, apdegusių malkų ir kitokių medžiagą. Miesto medžiagą paima iš savo globo. Iš vietose esančių materialinių suorganizuojamos brigados, kurios sužymi sugriautų ar apdegusių miestų bei miestelių dabartinę būklę, pažymėdami ant planų sunaikintuose kvartaluose atskirų sklypų ribas. Sie planai bus reikalingi skubiam sunaikintų kvartalų perprojektavimui.

Be to, surašoma, kiek šeimų ir kiek asmenų liko be pastogės. Nustatyta, kiek sunaikinta viešojo pobūdžio trobesių, kaip tai mokyklų, ligoninių, bažnyčių ir kt. kokia jų buvusi kvadratura ir kubatūra. Visos šios žinios siunčiamos šiuo adresu: Komunalinio ūkio Administracijai, Kaunas, Putvinskio g. Nr. 27.

Vokiečių oro pajėgos smarkiai puolė Southamptono uostą

BERLYNAS. VII. 8. ELTA. DNB agentūrai pranešama, kad naktį 1 liepos 8 dieną gana stipriais vokiečių karinių oro pajėgų junginių pakartotiniai puolė Southamptono uostą įrengimus ir tiekimo bazes. Buvo rimtai pataikyta į laivų statyklas. Kilo keli dideli ir daug mažų gaisrai. Buvo apgadinta dujų tiekimo įmonė, į kurią bombomis buvo pataikyta keleta kartų. Keli mažesni lėktuvų junginiai puolė uostų įrengimus keliose kitose miestuose.

Anglijos pietų ir pietryčių pajūryje. Šių veiksmų metu vienas vokiečių kovos lėktuvas numušė vieną britų lėktuvą. Tą pačią naktį vokiečių kovos lėktuvai puolė vieną britų konvojų prie Temzės žiočių. Buvo rimtai apgadinti du

to konvojus laivai, po 3000 registruotų bruto tonų talpumo. Į abu tuos laivus buvo tiesiai pataikyta. Kiti bombardavimo rezultatai negalėjo būti pastebėti.

Naktį 1 liepos 8 dieną britų kovos lėktuvai buvo įkėdę į Vokietijos teritoriją. Šeši iš tų britų kovos lėktuvų numušė vokiečių naikintuvai ir zenitinę artileriją. Ankstyvomis liepos 8 dienos ryto valandomis mėgino perskristi kanalą vienas mažesnis britų keturių motorų kovos lėktuvų junginys, lydimas naikintuvų. Tą junginį vokiečių naikintuvai užpuolė prieš pat Calais. Trumpai trukusiose oro kautynėse numuštas vienas iš didžiųjų britų kovos lėktuvų ir keturi naikintuvai.

RADIOJO PROGRAMA

KETVIRTADIENIS, VII. 10.
6.30 Mėdina; 6.35 Laikas, žinios; 6.50 Koncertas (pl.); 7.00 Zinios vokiečių kalba; 7.10 Rytinis koncertas (pl.); 7.20 — 7.45 Kartojamas žinių, pranešimų, tolimosios dienos programa; 7.45 — 12.00 — Pertrauka; 12.00 Varpų muzika iš Karo muziejiaus; 12.05 Laikas, žinios; 12.20 Koncertas (pl.); 12.30 Zinios vokiečių kalba; 12.45 — 13.00 Informacijos, tolimosios dienos programa; 13.00 — 14.00 — Pertrauka; 14.00 Zinios vokiečių kalba; 14.15 — 15.00 —

Pertrauka; 15.00 Zinios vokiečių kalba; 15.10 Paleokojimai ir atsiliepimai; 16.15 Koncertas; 17.00 Zinios vokiečių kalba; 17.10 Armonika groja Kyrlūnas; 17.25 Zinios, pranešimai; 17.40 Vyrų okietas; 18.00 Iš laikraščių; 18.15 Lengvos muzikos koncertas; 18.45 Iš mūsų poezijos; 19.00 Vokietik pranešimai iš fronto, Vyriausios vokiečių vadovybės pranešimai ir žinios; 20.15 Pramoginė muzika; 20.30 Laikas, žinios, pranešimai, programa rytdienai; 20.55 Programos pabaiga.

BERN. BRAZDŽIONIS

Lietuviškam žodžiui

O, mūs šventas lietuviškas žodis, Iga naktį vergijos kalėjė, Ne kaip vergas šliandien pasirodyk, Bet kaip laisvas pavasario vėjas.

Be tavęs daugel kryžkelius krito, Tau skambėt mūs padangė apgyne... Nesulaukė jie tekančio ryto, Bet sulauks Lietuva, jų tėvynė!

Jei tavęs nebekausto sugrįtuo, Skaudūs panti, rakinę lig šolei, Sauk, vadink tu kiekvieną lietuvi, Sauk kovon nemarion, ne prieš brolių —

Sauk į žygį prieš senąjį jungą, Iš kapų kolek pakilti vaidilą, Apie skaudų likimą ir sunkų, Užmirštų mūs dienų tepabyla.

Tepabus mūs krūtinės užmige, Tepradės mūsų širdys vėl plakti, Ir išsėję į vieškelį žygį, Šlietuviu rytu paverstam tą naktį.

Plemenėlio dainoj iš pagonų, Ir iš staktų seselės trintuotos, Ir pilkosios žemės artojų, Maldose tu aidėk iš bažnyčios,

O, mūs šventas lietuviškas žodis, Kaip ramunė, mūs kėmėj pradžės, Iš gimtųjų viensėdžių ir sodžių, Tu skambėk stebuklingas ir didis.

Iš visos Lietuvos

ISTORINĖS DIENOS PANEVŽIO APYLINKĖSE

Birželio 22 d., sekmadienį, anksčiau ryta buvo bombarduojamas Pažusės aerodromas. Apie 10 val. žmonės pradėjo kasti slėpvių. Prasidėjo bolševikų dalinių „permetimas“ į kitas pozicijas — nuo Naujamiesčio pusės link Pumpėnų.

Pirmadienį išbėgo kompartijos vadovybė. Čekistė Kruglova taip pat nepatenkinta, kad ją vieną paliko. Paskutinieji bolševikų daliniai išsitraukė trečiadienį. Pradėjo vežti žmones iš kalėjimų. Miestas liko be apsaugos; ketvirtadienį vėl pasirodė bėgantieji bolševikai. Pradėjo pasižymėti žyda savo teroru.

Ketvirtadienio diena viena iš baisiausių. Buvo nužudytas dr. Mačiulis ir dr. Zemgulis. Pastarasis buvo ligal kankinamas.

Paskutinis bolševikų išvykimas — birželio 26 d. Karininkai susigindėjo, ar likti, ar važiuoti. Visi buvo priversti išvažiuoti.

Pirmieji vokiečiai įvažiavo VI. 26 d. naktį. Penktadienio rytą prie namų suplevėsavo vėlavos.

Ryšo su provincija nebuvo. Buvo pliaustomi telefono stulpai. Pakeliuose daug karo grobio.

Zuvusieji gražiai palaidoti, kapai rūpestingai prižiūrimi.

Veiklumu pasižymėjo pušalotiečiai, pradėję veikti pirmadienį. Bolševikai siuntė mašinomis karius jų malšinti, bet nepavyko.

ROKISKIS

Bolševikai daug kalėjime laikytų lietuvių išsivadė. Nukankintas senelis kunigas altarista.

Ūkininkai maisto produktų priveža užtekintai. Čia yra kolchozininkų, kuriuos bolševikai buvo atgėbė statyti aerodromų. Jie džiaugiasi išvadavimu iš vergijos, kuri jiems buvo iki gyvo kaulo įgrįsusi.

SUBATOS

Būrys lietuvių kareivių, kuriuos politiniai komisarai varė į frontą, išsivadė juos ir prisidėjo prie partizanų. Paimta daug bolševikų bei vietinių komunistų ir karo mantos. Žuvę lietuviai kariai ir partizanai buvo įskilmingai palaidoti Obelių kapinėse.

KROKIALAUKIS (Šimno valsė.)

Sugriuvus komunistų režimui, tuoj susikūrė vietinės apsaugos komitetas. Pradėta valyti apylinkę nuo besilapstančių atvykusių ir vietinių komunistų. Daugelis patys pasiduodavo į nelaisvę. Kitus tekdavo įtikinti, kad pasakos apie paimitus nelaisvę kankinimą yra prasimanymai. Tada jie iš miškų atsikviesdavo būrius besilapstančių.

Gyvenimas tvarkosi. Maisto pakanka.

UMANSKIS TARĖSI SU SUMNER WELLESU

VAŠINGTONAS. VII. 8. ELTA. Sovietų ambasadorius Umanskis, kaip DNB praneša, kalbėjosi su vice ministru Sumner Wellesu. Spėjama, kad šia proga buvo aptartas tolimasnių Sovietų Sąjungos užsakymų klausimas.

I LAISVĖ

Redakcija — Kaunas, Duonelaičio 24, tel. 21414 ir 20530.

Administracija — Kaunas, Duonelaičio 24, tel. 22430.

Padėkime jiems tikra auka

Tokio karo mūsų tauta savo istorijoje nėra mačiusi. Kaip visuomet, jis viesulų ėjo per mūsų šalį, pareikalavo aukų ir atnešė suvaržymų, bet jis nesatnėšė karo siaubo. Pirmieji bombų sprogdinimai lietuvio ausyse nuaidėjo kaip laisvės preliudas. Po šiurpių bolševikinių išgyvenimų lietuvius buvo išmokę drąsiai žiūrėti į mirtį ir niekinti pelenus. Jo sąmonė apvaldė vieną vienas jausmas: „Pagaliau prasidėjo!“

Ir nukentėjome nuo karo, palyginti, nedaug. Visi didesnieji mūsų miestai — Vilnius, Kaunas, Šiauliai, Panevėžys ir kiti — jei neskaityti mažų įdreskimo, stovi sveiki ir nepažeisti. Nepalyginamų šiurpumu ir aukų skaičiumi mus sukrėtė ir tebesigla mūsų samonė raudonojo teroro slautėjimas ir jo palikimas. Lietuvis, kurio visa šeimai ir artimieji liko nepažeisti — ne karo, bet to teroro, — pradėjo tikėti stebuklais, palengva vėl įpratę namie nakvoti ir pagaliau ėmė rūpintis duonos kasdieninės pagerinimu ir apšviesti rublių problema. Gal jis nepamiršo tų nelaimingųjų brolių, užkaltose vagonuose, gal užjautė žuvusiųjų tautos kankinių kalinių vaikūčių ir žmones, gal net savo iniciatyva, niekieno neragintas, numetė ir Raudonąją Kryžį vieną kitą červoną, bet tų sentimentų ir tos atsitiktinės paramos nepakanka, kad laimingai išliksieji galėtume jaustis atlikę savo pareigą tiems, kuriems teko pakelti visas slautingas tautos nelaimės smūgis.

Planingas organizavimas lėšų Raudonojo Kryžiaus Politiniams Kaliniams ir Išvežtiesiems Globoti Sekcijai turi būti vienas iš pirmųjų mūsų rūpesčių. Tuo turi rūpintis ne tik pati sekcija vadovybė, bet ir visa tauta. Pasuktinėmis savaitėmis lietuviai parodė, kad jie moka organizuotis ir veikti ne tik iš centro dirguojami, todėl ir šiuo atveju nereikėtų laukti nurodymų iš centro. Jau gauta stambokų aukų iš pavienių tautiečių. Spausčiau „Raidė“, fabrikas „Gelžbetonas“ ir kitos įmonės yra atsuntusios kolektyvinių aukų, bet patenkinti bent pačius būtiniausius reikalus tegalėtų pastovnes lėšų šaltinis.

Ne taip seniai „rašėmės“ vad. valstybinę paskola, kuri buvo ne kas kita, kaip valstybinio masto apsiplėtimas, nes tie pinigai kaip tik buvo skiriami prieš mus pačius nukreiptiems tikslams. Dabar tie išskaičiavimai panaikinti, bet ar nebūtų tauri skirti tas sumas jau minėtam didžiam ir taip aiškiam tautos reikalui? Nemorėtume, kad tarnautojai ar darbininkas tokio pobūdžio rinkliavoje matytų naują prievartos formą, todėl pasižadėjimai aukoti tam tikrą atlyginimo % turėtų būti surinkti tikrai laisvai ir pačių atskirų įstaigų iniciatyva. Svarbu, kad tai būtų tuoj padaryta, be tuščių frazių, mitingų ir rezoliucijų.

Yra nemaža kauniečių ir šiaulių, kurie mielai aukotų, bet neturi laiko ar tiesiog neprisirėgia patys nunešti auta. Centro dalykas būtų padėti jiems atlikti šią pareigą.

Mes esame visai tikri, kad kiekvienas lietuvis, išlikęs gyvas ir turis pakankamai gyventi būtiniausių dalykų, šiam paramos organizavime nematys eilinės rinkliavos ir bus gerai supratę, kad šiuo atveju Tauta turi teisę reikalauti iš jo ne atliekamo trupinio, bet tikros aukos.

BUV. GRAIKIJOS KARALIUŠ NUVOKO Į PIETU AFRIKĄ

NEW YORKAS. VII-8. ELTA. „Associated Press“ žiniomis iš Johannsburgo, į vieną tuo tarpu dar nenurodomą Pietų Afrikos uostą atvyko kartu su savo palydovais buvęs Graikijos karalius.

ROMA. VII-8. E. Stefano agentūra praneša iš Tangero, kad šiuo metu Gibraltaro arsenale taisomi du labai apgadinti britų naikintojai.

Žvėriškos politinių kalinių skerdynės

Ties Červina žiauriai išžudyta daug lietuvių politinių kalinių, išvežtų iš Kauno kalėjimo IV ir V skyrių. Išsigelbėjusieji pasakoja baisias skerdynių scenas. Išsigelbėjusių maistas — žalios bulvės. Gudai laukia vokiečių

Vakar į Kauną sugrįžo 16 iš tikros mirties laimingai išsigelbėjusių politinių kalinių, karui prasidėjus išvežtų iš Kauno kalėjimo IV ir V sk. Raudonieji NKVD apie 80 km už Minsko buvo suruošę baisias jų skerdynes. Didelė dalis išvežtųjų politinių kalinių azijatišku žiaurumu buvo sušaudyti už Gudijos miesto Červinos, apie 80 km už Minsko. Tik mažai dalelei nelaimingųjų iš kruvinosios skerdynių vietos pasisekė pabėgti, pasiekti narsiai į Rytus bežygiuojančius vokiečių karių ir jų padedamams grįžti į Lietuvą. Šie papasakojo tuos baisius pergyvenimus, žiaurias skerdynes ir savo buvusį draugų kruviną mirtį nuo NKVD čekistų paleistųjų šūvių.

Kauno kalėjimo IV ir V skyrių politiniai kaliniai, kurių tarpe buvo daug karininkų, darbininkų, tarnautojų, net moksleivių, apie

prasidėjusį karą, kaip ir visi kaliniai, sužinojo sekmadienį. Visi jautė, kad Lietuvai vergija baigiasi, ateina naujas gyvenimas. Kadangi IV ir V skyriai buvo vadinti „mirtininkų“ vardu tai šių skyrių politiniai kaliniai ne kiek neabejojo, kad jų likimo sprendžiamoji valanda jau čia pat. O ta sprendžiamoji valanda turėjo atnešti ar negalėtingą mirtį, ar laisvę. Nors ir niekas netikėjo, kad raudonieji juos lengvai paleis, bet visi ramiai laukė įvykių eigos ir svajojo apie naują Lietuvą. Diena praėjo, o paaiškėti niekas nepaisė. Naktį iš birželio 22 į 23 d. apie 12 ar 1 val. IV ir V skyrių politiniai kaliniai staiga buvo išvesti iš kalėjimo ir susodinti į automobilius. Viskas buvo atlikta žaibo greičiu, kad dalis kalinių nespėjo nė apsiirengti ir buvo išvežti pusnugiai. Viso buvo išvežta per 80 žmo-

nių. Per Jonavą, Ukmergę, Vilnų jie buvo nuvežti į Minsko kalėjimą. Minske lietuviai kaliniai buvo sumaišyti su vietos kalėjimo kalniais ir toliau visi kartu pėsti buvo varomi toliau Mogilevo linku. Nuo čia prasidėjo tikras kančių kelias, ir NKVD čekistai ėmė rodyti patį aukščiausią žiaurumo laipsnį. Kas beldamas pavargdavo ar dėl alkio (valgyti po mažą gabalėlį duonos tedavė tik po kelių dienų) toliau nebeįėjėdavo kartu eiti, tuos čekistai be jokio pasigalėjimo sušaudydavo vietoje. Taip buvo sušaudytas ūkininkas nuo Telsių Sudaris. Toliau be jokios priežasties čekistai sušaudė dar tris lietuvius — Zdanevičių, Bikių ir mjr. Opulskį. Po ilgų kančių nelaimingieji buvo atvaryti į Červiną. Čia kaliniai buvo suskirstyti į dvi grupes. Viena grupė, kurioje buvo ir 25 lietuviai, buvo palikta Červinos ka-

lėjimo kieme. Šiems kaliniams buvo įsakyta gulėti ir nejudėti. P kelių laiko užskrido vokiečių lėktuvai, pradėjo bombarduoti, sargybą pabėgo, ir kaliniai išbėgo.

Daug skaudesnis likimas buvo antrosios grupės, kurioje buvo apie 60 lietuvių ir iš Minsko kalėjimo daug lenkų ir gudių. Ši grupė į Červinos buvo varoma toliau. Pajėjęs 4—5 km už Červinos, būrelis sustoti. Kal nelaimingieji sustoję, čekistai iš šautuvų ir kulakosvaizdų pradėjo šaudyti juos. Daug nelaimingųjų krito nuo plūmų šūvių, o su jais ant žemės gulė ir gyvieji. Sužvėrėję čekistai gūvisiems liepė keltis, o kai šie kėlėsi, vėl buvo šaudoma, ir grupė gūvis aukos. Tada iš lietuvių kažkas garsiai sušuko: „Broliai lietuviai, Gelbėkime! Į krūmus!“ Laima krūmai buvo už 7—10 metrų, ir gyvieji lietuviai šoko į juos. Čekistai šūviai apretino bėgančiųjų eilę, bet keliolikai lietuvių pasisekė išsibelėti. Vargo keliais, kėsdami alkį, valgydami visokias žoles ir žalias bulves, išsigelbėjusieji po kelių dienų pasiekė Minską, kur jau buvo vokiečiai. Vokiečiai išsigelbėjusius sutiko su užuojauta ir sudarė sąlygas nuvažiuoti į Vilnų. Iš sąlygų skerdynių išsigelbėjo: pulk. Tumas, pulk. Petraitis, prof. Kocius, kun. br. Petraitis, 70 m. senelis Povilas Lašas, Julius Šatas, darb. Zaranka, darb. Žemaitis, apt. Jasinskis, kpt. Zadvydus, dar vienas kitas. Iš viso iki šiol žinoma iš bausių skerdynių išsigelbėjusių 16 asmenų. Iš pirmosios grupės išsigelbėjo greičiausiai vis 25 lietuviai, jų tarpe ir tech. mok. Ant. Vaitkus.

Išsigelbėjusieji pasakoja apie Gudijos gyventojų skurdą, kur beveik niekas neturi duonos. Visi keikė žydus, Staliną ir laukia vokiečių tikėdamiesi geresnio gyvenimo.

areštuotųjų pažinčių nesą ir kalbėti negalima.

Paskui liepė likusiems dviem gydytojams ir trims seserims susirinkti į atskirą kambarį, pasakė, kad jie paliksi slaugyti sužeistuosius bolševikus. Jei kas mėginas bėgti, tai atsakysias savo gyvybę. Po 1 val. pasirodė gydytojams sesuo Kanevičienė ir pasakė, kad į kalta dėl gydytojų arešto ir eina nanti pasiduoti. Kareiviai ją išsivedė.

Vėliau atbėgo vėl girtas čekistas. Pradėjo bėgti po koridorių šaukdamas, kad čia šauda, areštavo visus 12 darbininkų ir išsivedė, bet visus vakare paleido. Išėjo pagaliau visi apsiginklavę komсомolcai. Naktį bolševikų sargyba pabėgo. Viskas nutilo Sveiklinomės, bučiavomės ir džiaugsmo, bet penktadienio rytą pasilikusieji išgirdo baisią žinią, kad mūsų gydytojai rasti žiauriai nužudyti taip, kad net savięji negal atpažinti.

Trijų gydytojų tragedija Panevėžyje Pasakoja vienas iš gyvų likusiųjų

VI. 22 d. po pirmojo bombardavimo Pajuostėje į Panevėžį apsilonigone buvo atvežta 24 sužeisti raudonarmiečiai, jų tarpe keletas civilų darbininkų ir kolchozininkų. Vakare sužeistųjų jau buvo ar 67 ligoniniai. Ligoninės chirurgų operavo visą dieną ir naktį. Ligoninės direktorius pasakė visiems ateikras pareigas, įsakė 16 valandų dirbti, o 8 valandas ilsėtis. Atėjo į ligoninę politrukas Kasmovskis ir pranešė, kad ligoninė karščiama įstaiga, kad jis būsis ligoninės viršininku ir įsakė civilų ligoninių kiek galint daugiau išmesti iš ligoninės.

VI. 23 d. buvo vežami sužeistieji iš fronto, net iš Tauragės, ir visai kalbėjo, kad kaimuose juos užpuolė dūnė „kulakija bandy“ (buožių gaujos). Politrukas rinko žinias iš sužeistųjų ir telefonu pranešinėjo į NKVD (Saugumui), kuriose vietose buvo apšaudomi raudonarmiečiai.

VI. 24 d. jau pradėjo vykti į ligoninę sužeisti milicininkai ir kareiviai, basi, be šautuvų, patys ir pirštus ir kojas susiūšė, kaltindami, kad juos „gaujos“ sužeidusios. Komunistai nebesiorientavo, kur frontas, nes su užimėdžių telefonas neveikė. Ramino visus kareivius ir ligoninėje esančius šnipus, kad per radiją sužinoję apie tariamuosius raudonosios armijos laimėjimus Vokietijoje. Vakare buvo iš namų atvestas į Saugumą dr. Gudonis, esą, jo name kažkas šaudęs. Jo žmona, galėtingoji sesuo, slaugiusi bolševikus, pradėjo prašyti politruką, kad eity gelbėti jos vyro. Politrukas išėjo į Saugumą, ir dr. Gudonis išleido.

VI. 25 d. prasidėjo iš ligoninės kiemo žydų komсомolcų, žydų tarnautojų ir sužeistų komandirų su politrukais evakuacija; mirštancius dėjo į sunkvežimius, kad tik niekas iš vyresniųjų nepalik-

tu. Po pietų visos žydės seserys ir žydai gydytojai važiuo iš ligoninės su ligoniais į stotį, kad nepasilikytų nuo paskutinio traukinio. Pradėjo visur kalbėti, kad išvežia visus ligoninės tarnautojus. Lietuvės seserys ir sanitarės bėgo iš ligoninės. Politrukas su komunistais pradėjo raminti, kad tik norintuosius tevesia. Šitas skelbimai ir patį direktorių raminauti nuteikė. Tuo tarpu pasilikusiems tarnautojams buvo įsakyta iš ligoninės nebeišiti, nes pastatytos visur sargybos.

Vakare apie 10 val. atbėgo vienas komunistas į kiemą, pilną prisigirdusį žydų, nes grįžo iš stoties neberadę traukinio, šaukdamas, kad mergaičių gimnazijoje šauda lietuviai. Bolševikų šnipas pradėjo kelti paniką, skambindamas į miestą, kad atsiųstų kariuomenės. Atvykę čekistai su kareiviais pradėjo šaudyti apie gimnaziją ir Saugumą, padėję mokytojų Lyberio namą, o vėliau ligoninės sodyboje prieblandoje šaudė į kiekvieną kelmą, sužeidė 3 ligoninės pasisėpusius nuo šaudymo tarnautojus, kitus areštavo, suvarė į ligoninės raštinę ir neleido sužeistųjų perrinkti. Atbėgo garizono viršininkas ir Panevėžio komunistų instruktorė Kruglova (ji lėmė mieste ir apskrityje visą švietimo reikalą) su brauningais rankose; įsakė tuojau kareiviams bėgti į kiemo apkasus.

Čekistė Kruglova pareikalavo iš ūkio vedėjo, kad tuojau būtų 200 paklodžių ir 200 antklodžių išduota. Visa tai krovėsi į sunkvežimius ir bėgo.

Pasiekė, kad visi sumitieji sužeisti ir nesužeisti „partizanai“ yra ligoninės darbininkai, tik iš išgačio pasislėpę. Suvedė dar likusius rusus kareivius į palatas, ir viskas apie 12 val. nakties nutrūko. Pasilikusieji žinbėdėjomės,

jog visas tas jų triukšmas padarytas, kad apiplėštų ligoninę.

Be to, kai kurie naktį pasakoję, kad Kruglova ir politrukas ieškovo dr. Mačiulio, kad galėtų išvežti kartu su ligoniais, nes jo visą parą nebuvo, o operacinėje dirbo dr. Žemgulyš.

VI. 26 d. iš ryto buvo visai ramu. Atėjo dr. Mačiulis. Papasakojo jam nakties įvykius ir stebėjimus, kad jis dar nepabėgęs. Operuoti reikėjo 5 sužeistuosius lietuvius. Apie 9 val. pradėjo kalbėti, kad atėję lietuviai ir iešką palatos ginklų. Pasigirdo šūvis koridoriuje. Išbėgo dr. Mačiulis ir laukiamieji ir prašė bolševikus, kad atsiųstų sargybą, nes nebegalima dirbti. Tuojau atvyko kareiviai ir vietiniai komсомolcai su ginklais, atsėdėjo prie telefono iš išstatė sargybas kieme ir prie gydytojų.

Čekistai nubėgo ieškoti sesers Kanevičienės, kuri įbėgo į operacinę. Paklausė dr. Mačiulį ir dr. Gudonį, ar jiems reikalinga sesuo. Jie atsakė, kad taip. Kai tik uždarė duris, tuojau sesuo Kanevičienė išsoko pro langą ir pabėgo. Atėjo vėl čekistai ir pasakė: „Duodame jums 10 minučių pagalvoti, kur paslėpta Kanevičienė“.

Kadangi sesuo nebesirasidė, tai liepė jiems iškelti rankas aukštyr ir išsivedė iš ligoninės. Kiti čekistai, susitikę dr. Žemgulyš koridoriuje, pasakė, kad jis nežūrįs tvarkos, leidžias partizanų į ligoninę, liepė ir jam iškelti rankas aukštyr ir išsivedė iš ligoninės. Sanitarės pradėjo prašyti dr. Didžiulio sūnų — komсомolcų, sėdinti prie telefono, kad pasikambintų tėvelių gydytojams gelbėti. Bet šis atsakė, kad dėl

Raudonojo Kryžiaus atsišaukimas į savivaldybes

Raud. Kryžius plačiu mastu organizuoja nuo karo nukentėjusių šelpimą. Valsčių, apskričių ir miestų savivaldybės prašomos kuo skubliausiai organizuoti tam tikslų komitetus. Ten, kur yra Raud. Kryžiaus skyrius, prašoma su juo bendradarbiauti. Kur yra anksčiau buvęs skyrius — atgaivinti jį. Kur skyrius visai nebuvo, apskričių gydytojai prašomi Raud. Kryžiaus skyrius įsteigti. Kur Raud. Kryžiaus skyrių nėra ir artimiausiu laiku nenumatomas įsteigti, vietos valsčių, apskričių ir miestų savivaldybės prašomos tuojau steigti minėtus nuo karo nukentėjusiems šelpiti komitetus ir tuo būdu ateiti Raud. Kryžiui į talką. Valsčių komitetų

veikimą turi koordinuoti apskričių komitetai. Apskričių komitetai esant reikalui, ir valsčių komitetai artimiausiu laiku sueia į betarpišką kontaktą su Lietuvos Raud. Kryžiaus Igaliojimo Istaiga Kaune. Kėstučio g. 6, tel. 27721.

Raudonasis Kryžius
RAUD. KRYŽIUI REIKALINGI
TALKININKAI

aukoms rinkti. Taip pat reikalingi teisininkai ir buvę policijos pareigūnai, kurie padėtų surašyti grįžusių politinių kalinių parodymus Kreiptis į Raud. Kryžiaus Igaliojimo Istaigą, Kėstučio g. 6.

Iškilmingai palaidotos Panevėžio teroro aukos

Birželio m. 29 d. Panevėžyje karių kapuose buvo palaidoti komunistų — bolševikų žiauriai nukankinti lietuviai. Tokių iškilmingų ir kartų skaudžių laidotuvių Panevėžys nėra matęs. Šiose laidotuose dalyvavo visi Panevėžio lietuviai — apie 7000 žmonių palydėjo žuvusius brolius ir amžino poilsio vietą. Kelios dešimtys gražiausių gėlių vainikų puošė jiems kėlą ir amžinybę. Po jų ėjo Jo Ekselencija Panevėžio vyskupas Kazimieras Paltarokas su dvasininkais. Toliau ilga juosta tęsėsi apylinkių ūkininkai, gražiai pa-

puošti vežimai, kuriuose buvo vežami žuvusiųjų brolių grabai.

Atsišveikinimo su karžygiais ir kankinimais kalbas pasakė Panevėžio Aps. Štabo vardu mokyk. J. Micevičius, kupiškėnų vardu prof. J. Elisonas.

Prasidėjus karui, bolševikų gaujos gaudė Panevėžio mieste ir apylinkėse tikruosius lietuvius, vėlybių ir rūsius, mūslius ir nukankinę šaudė. Panevėžyje buvo atrasta ir atpažinta 32 kankinių lavonai. Žuvusiųjų tarpe yra gydytojų, mokytojų, valdininkų, gimnazistų, ūkininkų ir darbininkų, kurie buvo palmti tiesiog iš darbo ir nužudyti.